

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1494 usque ad annum 1507

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118448

§. 17. Savonarolla captus, ac quæstioni subjectus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67025](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67025)

hanc cunctationem quidam ejusdem Ordinis frater Laicus indignatus, paratum se esse dixit, ipsius caussa periculum subire. Ergo indicitur dies, ambo conveniunt, ac ingens populi multitudo velut prodigii testis ad spectaculum accurrit. Ipse Hieronymus affistit, & Dominicanus subeundis flammis sese accingit: Ast Franciscanus, qui nuper ignis discrimen experiri recusabat, Fratri Prædicatori acclamat, ut vestes suas exueret, illas veneficio infectas esse caussatus. Dominicanus jubenti morem gerit, ac sese exspoliatur, aliaque vestimenta induit; prohibuit etiam Franciscanus, ne sanctissimum Christi corpus, ut tamen Dominicanus petierat, secum deferret, iterata nimirum hæc erat cavillatio; cum vero Dominicanus se nunquam flammis ingressurum contenderet, nisi secum S. Evangelium portare permetteretur. Magistratu conditionem abnuente, quilibet re infecta domum repetiit.

§. XVII.

*Savonarolla captus, ac quæstioni
subjectus.*

Ceterum Savonarolla, ejusque fautores, etsi miracula patrasent, hostium tamen suorum, qui potentia ac numero superiores erant, infidias haud declina-

Secul. XV. A. C. 1498. clinabant; populus quoque Savonarollæ
 adversariis sese conjunxit, qui postera
 die in ædes S. Marci, ad quas confugerat,
 irrumpunt, ac fores, quas ad arcendum
 furentium ingressum clausas invenerant,
 admoto igne effringunt, ac per vim in-
 gressum sibi aperiunt. Advolant alii
 opem Hieronymo laturo; hinc acre non
 minus ac pertinax utrinque certamen ini-
 tur, tandem vero Magistratus ad sedan-
 dos hosce tumultus indicta mortis pœ-
 na, Prædicatorum ædes ad S. Marcum
 armis defendere inhibuit, jussitque pro-
 posito eodem supplicio, ut Hieronymus
 intra aliquot horarum spacium Florenti-
 norum ditione excederet. Paruisset Hie-
 ronymus, nisi amica suorum vi deten-
 tus fuisset. Re comperta Magistratus
 eum vocari jubet, datis eidem securita-
 tis sponsoribus, factaque fide, ipsi post-
 modum liberam ad monasterium suum
 redeundi facultatem esse concedendam,
 ergo unacum duobus suis sociis coram
 Magistratu sistitur, ab eoque præprimis
 interrogatur, an ea, quæ divinitus ac-
 cepisse, dixisset, vera aut falsa essent.
 Hieronymus solita animi constantia re-
 spondit, cuncta, quæ enunciaisset, cer-
 tissima esse. Hac responsione percepta,
 nocte ante Dominicam Palmarum in
 prætorii carceres abripitur, violata libere
 ad suos revertendi fide ipsi data. Post hæc
 quin-

Sæcul. XV.
A.C. 1498.

quindecim nominantur Commissarii, potissimam partem ejusdem inimici, qui testes, ac ipsum Hieronymum desuper exciperent; verum cum in verbis suis constans esset, tam severis tormentis subjicitur, ut vix unquam mortalium ulus acerbiori quæstione vexatus videatur: vinctis enim post terga manibus, illum fune ab alto per trochleam demisso in sublime trahi, mox in præceps tanta vi dejici jusserunt, ut corpus nativo pondere gravatum humerorum ossa laxaret. Eo die vix uno supplicii genere finito alterum imminebat, ipsaque immunitas inexhausto crudelitatis ingenio nova tormentorum genera excogitasse videbatur: Pedibus quoque ardentes subjiciuntur carbones, adjunguntur contumeliæ & probra, ac sexcentis verborum injuriis miser afficitur: ipse vero omnia constanti animo perpessus, nihil eorum, quæ hucusque dixisset, aut fecisset, recantabat, inter acerbissimos cruciatus, non alia ferme verba proferre auditus, quam *Tolle, tolle, Domine animam meam,* ac posteaquam a tormentis cessatum fuit, in genua procumbens, pro tortoribus preces effudit. Demum ejus adversarii ea, quæ Hieronymus in judicio quæsitus dixit, in tabulas referunt, ita tamen, ut falsa etiam atque ab eo nunquam prolata adjicerent, illa quoque, quæ verita-

Hist. Eccles. Tom. XXXI.

Q ti

Sæcul. XV
A.C. 1498.

ti consona respondit, vel in perversum sensum detorquerent, aut nequiter exaggerarent. His peractis quæstionum libellus coram Hieronymo, aliisque Ordinibus sui sex Religiosis hanc in rem accitis recitatur, ille vero, quæ ipse scripserat, non vero, quæ falso adjecta fuere, vera esse professus est, ac lectione finita ad suos Religiosos conversus, *Neminem latet, inquit, meæ vitæ ratio, ac doctrina, Et qualiter vobiscum omni tempore fuerim, scitis: duo autem sunt, quæ modo vobis inculco I. Curam habete juvenum Religiosorum, eosque sedulo conservate in timore Domini ac vitæ Christianæ sinceritate, in qua enutriti sunt. II. Orate Deum pro me ex toto corde vestro, mori enim paratus sum.*

§. XVIII.

Savonarolla laqueo suspensus, ac igne combustus.

Alexander, quamprimum Hieronymum Savonarollam carceri mandatum comperisset, eum Romam perducere, a Florentinis petiit: hi vero seditionem veriti, Pontifici acquiescere recusabant: Igitur Alexander, cum vindictæ suæ cupidini ex integro satisfieri desperaret, saltem odii sui partem in Savonarollam effundere cogitabat; quapropter duos judices Florentiam ablegat, qui Hieronymum denuo